

[Clausager.]

te Overbevisning, at hvis man skaffede Landbruget en saa stor Afsætning, som der har var Tale om, for op imod 100 Mill. Kr. mere — hvis man vilde gøre det i Forbindelse med en ændret Fordeling af de offentlige Byrder her i Landet, vilde meget af den Skævhed, der er imellem Landbruget og de øvrige Erhverv, være afhjulpet. Men man vil ikke. Ord har man nok af, Talemaader har man nok af, men Handling, mine Herrer, udebliver!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Naar det ærede Medlem Hr. Clausager har læst den Tale, jeg har holdt, og set, i hvilken Forbindelse de Bemærkninger, han tog ud af deres Sammenhæng, er gjort, er Tiden inde til at diskutere med det ærede Medlem det, han saa har faaet ind gennem Øjet, men som han ikke forstod, da han fik det ind gennem Øret.

Det ærede Medlem skal anholdes paa et Par andre Punkter.

Det ærede Medlem siger, vi beholdt Toldloven af 1933, som i sin Tid blev indført, for at der kunde slækkes med Hensyn til Fordelingen af Valutaattester, men at vi ogsaa beholdt Valutacentralen i skærpet Stand. Det, man ønskede dengang, var — og det blev krævet meget stærkt —, at man ved ogsaa at anvende Toldsatser til Importbegrænsning i mindre Grad skulde være nødt til at lade Importbegrænsningen hvile alene paa Attester. Dette er sket; Valutacentralens Virkning er ikke blevet skærpet i Aarenes Løb, det er tværtimod, heldigvis, lykkedes at gøre Tildelingerne betydeligt større, saaledes at man med Rette kan sige, at Valutacentralen er blevet lempet igennem Aarene.

Dernæst udtalte det ærede Medlem Hr. Clausager sin Beklagelse over, at der ikke mere var Enighed inden for Landbrugserhvervet. Det synes jeg ogsaa er beklageligt, men hvor kan Grunden ligge? Dengang Landbrugserhvervet skulde udtale sig gennem Partiet Venstre — paa et Tidspunkt, da Venstre endnu havde en politisk Betydning, der var for stor i Forhold til dets Tilslutning i Vælgerbefolkningen, takket være Landstinget — i 1934, stillede Landbrugsraadet sig samlet paa det Standpunkt, i den bekendte Skrivelse fra November—December Maaned, at man sagde, at det under de i Øjeblikket herskende handelspolitiske Forhold var nødvendigt, at Valutaordningen fortsattes, saaledes at

denne Virksomhed kan tjene de nødvendige handelspolitiske Formaal og Danmarks Købekraft anvendes til Fordel for Afsætning af danske Produkter i Udlandet. Nu, da man ikke mere har den politiske Magt og det deraf følgende Ansvar, er det, man fra visse Dele af Landbruget har givet sig ud paa Agitationens Bølger i Stedet for at holde den saglige Linie, som var anlagt i 1934. Det var bl. a. det, jeg ønskede at illustrere ved nogle af de Bemærkninger, jeg gjorde i Aften.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Clausager kom, som det saa ofte sker fra Venstrepartiets Side, ind paa Samhandelen med Tyskland og udtalte med Hensyn til Samhandelen i 1937, at hvis man vilde have købt Færdigvarer for disse berømmelige 88 Mill. Kr., kunde der have fundet en tilsvarende Mereksport Sted. Jeg vil meget gerne vide, paa hvilket Tidspunkt og i hvilket Omfang man fra tysk Side har stillet Krav om, at vi skulde købe disse Færdigvarer. Jeg har ikke hørt noget saadant før; men naar det nu bliver fremsat saa tydeligt og klart fra Venstres Side, maa det være berettiget at spørge, hvordan det ærede Medlem begrundet denne Paastand. I Almindelighed er Forholdet det, at tyske Varer kun kan sælges her i Landet, hvis de hjemmefra eksporteres med saa stor Eksportgodtgørelse, at Prisen kommer saa langt ned, at de kan konkurrere med danske og andre Varer her i Landet. Har det ærede Medlem nogen som helst Sikkerhed for, at den tyske Stat vilde beskutte sin Befolkning med saa forøgede Eksportgodtgørelser, som der vilde blive Tale om, hvis man skulde sælge disse Færdigvarer til Danmark? Det vilde jo blive en Fordobling af de Eksportgodtgørelser, man ellers giver. Det er højst ejendommeligt, at det ærede Parti stadig kommer med denne Paastand uden at belægge den med noget som helst Bevis. Da den nu er fremsat igen, spørger jeg det ærede Medlem: Hvor paa grunder han denne Paastand?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg kan ikke i Skyndingen faa fat i Rigsdagstidenden for 1932, men jeg